Cursul 13

(plan de curs)

Ecuații cu derivate parțiale de ordinul înâi

§3. Integrale prime pentru sisteme neautonome. Vom extinde consideratiile anterioare la cazul sistemelor neautonome de forma

$$x' = f(t, x), \tag{1}$$

cu $f: I \times \Omega \to \mathbb{R}^n$ o funcție de clasă C^1 , prin reducerea acestora la cazul autonom. Mai precis, în sistemul (1) considerăm că t este o funcție de forma t=t(s) și mai adăugăm o ecuație care să admită ca soluție funcția identitate, t(s)=s. Obținem următorul sistem diferențial autonom în variabila s

$$\begin{cases} t' = 1\\ x' = f(t, x), \end{cases}$$
 (2)

unde acum cu $^{\prime}$ este notată derivarea în raport cus.

Arătăm că graficele soluțiilor sistemului (1) devin traiectorii pentru sistemul autonom (2) și reciproc. Într-adevăr, dacă $x = \varphi(t)$ este o soluție a sistemului (1) definită pentru $t \in (\alpha, \beta)$, atunci funcția

$$\begin{cases} t = s, \\ x = \varphi(s) \end{cases}$$

verifică sistemul autonom (2), iar traiectoria ei

$$\{(s,\varphi(s)), s \in (\alpha,\beta)\} \subset \mathbb{R}^{n+1}$$

coincide cu graficul lui φ .

Reciproc, fie $\Gamma \subset I \times \Omega$ o traiectorie a sistemului (2) şi $(a, \xi) \in \Gamma$ un punct oarecare pe această traiectorie. Ştim că Γ este imaginea oricărei soluții care trece prin (a, ξ) . Considerăm soluția (t, x) = (t(s), x(s)) care trece prin (a, ξ) chiar la momentul s = a. Din t(a) = a şi t'(s) = 1 rezultă t(s) = s pentru orice s, de unde urmează că funcția x = x(t) verifică sistemul (1), mai precis $x(t) = x(t, a, \xi)$, iar graficul ei este chiar submulțimea $\Gamma \in \mathbb{R}^{n+1}$.

Vom defini noţiunea de integrală primă pentru sistemul neautonom (1) astfel încât orice integrală primă a acestuia să devină integrală primă a sistemului autonom (2). Acest lucru este posibil deoarece în cazul autonom integralele prime sunt câmpuri scalare definite pe spaţiul fazelor, valorile lor depinzând numai de variabilele spaţiale, nu şi de variabila temporală.

Observație. Pentru o aplicație $U: I \times \Omega \subset \mathbb{R} \times \mathbb{R}^n \to \mathbb{R}$ de clasă C^1 , vom nota cu ∇U gradientul lui U,

$$\nabla U = \left(\frac{\partial U}{\partial t}, \frac{\partial U}{\partial x_1}, \frac{\partial U}{\partial x_2}, \dots, \frac{\partial U}{\partial x_n}\right),\,$$

și cu $\nabla_x U$ gradientul spațial al lui U, adică

$$\nabla U_x = \left(\frac{\partial U}{\partial x_1}, \frac{\partial U}{\partial x_2}, \dots, \frac{\partial U}{\partial x_n}\right).$$

Definiția 1. Fie $D_0 \subset I \times \Omega$ nevidă și deschisă. O funcție $U: D_0 \to \mathbb{R}$ se numește *integrală primă* a sistemului (1) pe D_0 dacă

- (i) U este de clasă C^1 pe D_0 ;
- (ii) $\nabla U(t,x) = 0$ are numai zerouri izolate $(t,x) \in D_0$;
- (iii) oricare ar fi o soluție $x: J \to \Omega$ a sistemului (1) cu $(t, x(t)) \in D_0$ pentru orice $t \in J$, există o constantă $c \in \mathbb{R}$ astfel încât U(t, x(t)) = c pentru orice $t \in J$.

Următoarele rezultate sunt versiunile "neautonome" ale celor de la cazul autonom.

Teorema 1. Fie $U: D_0 \subset I \times \Omega \to \mathbb{R}$ o funcție de clasă C^1 , neconstantă pe D_0 . Condiția necesară și suficientă pentru ca U să fi o integrală primă pentru sistemul (1) este

$$\frac{\partial U}{\partial t}(t,x) + \sum_{i=1}^{n} f_i(t,x) \frac{\partial U}{\partial x_i}(t,x) = 0$$
(3)

pentru orice $(t, x) \in D_0$.

Observație. Condiția (3) poate fi scrisă sub forma

$$\frac{\partial U}{\partial t}(t,x) + \langle \nabla_x U(t,x), f(t,x) \rangle = 0,$$

pentru orice $(t, x) \in D_0$.

Datorită formei sale particulare, sistemul (2) nu are puncte staționare. Ca atare, avem

Teorema 2. Pentru orice punct $(a, \xi) \in I \times \Omega$ există o vecinătate deschisă a sa pe care sunt definite exact n integrale prime funcțional independente ale sistemului (1).

Exemplu. Considerăm sistemul

$$\begin{cases} x' = txy^2 \\ y' = tx^2y, \ x > 0, y > 0, \end{cases}$$

pe care îl scriem sub forma simetrică

$$\frac{dx}{txy^2} = \frac{dy}{tx^2y} = dt. (4)$$

Din prima egalitate obținem ecuația cu variabile separabile

$$\frac{dx}{y} = \frac{dy}{x},$$

care integrată ne furnizează prima integrală primă:

$$x^2 - y^2 = c_1.$$

În ultima egalitate din (4) înlocuim x^2 cu $y^2 + c_1$ și obținem ecuația

$$\frac{dy}{y(y^2+c_1)} = tdt,$$

care integrată conduce la relația

$$\ln y - \ln \sqrt{y^2 + c_1} = c_1 \frac{t^2}{2} + c_2.$$

Aici îl înlocuim pe c_1 cu $x^2 - y^2$ și obținem a doua integrală primă:

$$\ln y - \ln x - \frac{t^2}{2}(x^2 - y^2) = c_2,$$

definită pentru x > 0, y > 0.

Am obținut prin acest calcul formal integralele prime

$$U_1(t, x, y) = x^2 - y^2$$

şi

$$U_2(t, x, y) = \ln y - \ln x - \frac{t^2}{2}(x^2 - y^2),$$

care, în mod evident, sunt funcțional independente. Se poate verifica acum, prin derivare, că aceste două funcții sunt constante pe traiectoriile sistemului.

§4. Ecuații liniare cu derivate parțiale de ordinul întâi. Forma generală a unei ecuații cu derivate parțiale de ordinul întâi este

$$F(x_1, \dots, x_n, u, \frac{\partial u}{\partial x_1}, \dots, \frac{\partial u}{\partial x_n}) = 0,$$

cu $F: \Omega \subset \mathbb{R}^n \times \mathbb{R} \times \mathbb{R}^n \to \mathbb{R}$ o funcție de clasă C^1 . Prin soluție înțelegem o funcție $u: D \subset \mathbb{R}^n \to \mathbb{R}$ de clasă C^1 care verifică ecuația, adică

$$F(x, u(x), \nabla u(x)) = 0$$

pentru orice $x \in D$.

Definiția 2. O ecuație cu derivate parțiale de ordinul întâi liniară este o ecuație de forma

$$\sum_{i=1}^{n} f_i(x) \frac{\partial u}{\partial x_i}(x) = 0, \tag{5}$$

unde $f_i: D \to \mathbb{R}$, i = 1, 2, ..., n sunt funcții de clasă C^1 pe D, o submulțime deschisă din \mathbb{R}^n .

Observație. Ecuația (5) este de fapt o ecuație liniară omogenă deoarece are proprietatea evidentă că orice combinație liniară a două soluții formează o nouă soluție a ecuației. Mulțimea soluțiilor sale este un subspațiu liniar în $C^1(D)$ care, spre deosebire de cazul sistemelor diferențiale liniare, nu mai este de dimensiune finită.

Exemplu. Se observă imediat că ecuația

$$x_2 \frac{\partial u}{\partial x_1} - x_1 \frac{\partial u}{\partial x_2} = 0$$

admite soluția $u_0(x_1, x_2) = x_1^2 + x_2^2$. În acest caz, pentru orice $\Phi : \mathbb{R} \to \mathbb{R}$ de clasă C^1 , funcția

$$u(x_1, x_2) = \Phi(u_0(x_1, x_2)) = \Phi(x_1^2 + x_2^2)$$

este și ea o soluție. Verificare:

$$\frac{\partial u}{\partial x_1} = \Phi'(x_1^2 + x_2^2) \cdot 2x_1,$$

$$\frac{\partial u}{\partial x_2} = \Phi'(x_1^2 + x_2^2) \cdot 2x_2,$$

$$x_2 \frac{\partial u}{\partial x_1} - x_1 \frac{\partial u}{\partial x_2} = \Phi'(x_1^2 + x_2^2) (x_2 \cdot 2x_1 - x_1 \cdot 2x_2) = 0.$$

În particular, pentru fiecare n = 0, 1, 2, ..., funcțiile $u_n = (x_1^2 + x_2^2)^n$ sunt soluții, și este ușor de văzut că ele sunt liniar independente ca elemente în spațiul liniar $C^1(\mathbb{R}^2, \mathbb{R})$. Am arătat astfel că spațiul liniar al soluțiilor ecuației date nu are dimensiune finită.

Să observăm acum că, notând $f(x) = (f_1(x), \dots, f_n(x))$, ecuația liniară (5) poate fi scrisă sub forma

$$\langle f(x), \nabla u(x) \rangle = 0,$$

care exprimă o condiție de ortogonalitate între gradientul funcției necunoscute u = u(x) și vectorul viteză f al sistemului diferențial autonom

$$x' = f(x), (6)$$

condiție care caracterizează, după cu știm, integralele prime ale acestui sistem. Prin urmare, funcția u=u(x) este o soluție pentru (5) dacă și numai dacă este o integrală primă a sistemului diferențial (6), numit, din acest motiv, sistemul caracteristic atașat ecuației liniare cu derivate parțiale (5). Acest sistem este scris, de obicei, sub forma simetrică

$$\frac{dx_1}{f_1(x)} = \frac{dx_2}{f_2(x)} = \dots = \frac{dx_n}{f_n(x)}.$$
 (6')

În concluzie, avem următorul rezultat:

Teorema 3. Fie $\xi \in D$ un punct nestaționar al sistemului caracteristic (6), fie D_0 o vecinătate deschisă a lui ξ inclusă în D și fie $U_1, U_2, \ldots, U_{n-1} : D_0 \to \mathbb{R}$ integrale prime independente în ξ ale sistemului (6). Atunci soluția generală a ecuației (5) pe mulțimea D_0 este dată de

$$u(x) = F(U_1(x), U_2(x), \dots, U_{n-1}(x))$$

pentru $x \in D_0$, unde F parcurge mulțimea funcțiilor de clasă C^1 definite pe imaginea transformării $U = (U_1, U_2, \dots, U_{n-1}) : D_0 \to \mathbb{R}^{n-1}$ cu valori în \mathbb{R} .

Exemplu. Să se determine soluția generală a ecuației

$$(x_2 - x_3)\frac{\partial u}{\partial x_1} + (x_3 - x_1)\frac{\partial u}{\partial x_2} + (x_1 - x_2)\frac{\partial u}{\partial x_3} = 0$$

pe mulțimea punctelor nestaționare. Sistemul caracteristic sub forma simetrică este

$$\frac{dx_1}{x_2 - x_3} = \frac{dx_2}{x_3 - x_1} = \frac{dx_3}{x_1 - x_2}.$$

Avem $dx_1 + dx_2 + dx_3 = 0$ şi $x_1 dx_1 + x_2 dx_2 + x_3 dx_3 = 0$. Ca atare funcţiile $U_1, U_2 : \mathbb{R}^3 \to \mathbb{R}$, definite prin $U_1(x_1, x_2, x_3) = x_1 + x_2 + x_3$ şi respectiv prin $U_2(x_1, x_2, x_3) = x_1^2 + x_2^2 + x_3^2$, sunt integrale prime pentru acest sistem. Punctele staţionare ale sistemului sunt de forma (x_1, x_2, x_3) cu $x_1 = x_2 = x_3$. Este uşor de constatat că integralele prime de mai sus sunt independente în vecinătatea oricărui punct nestaționar. Ca atare, soluția generală a ecuației este

$$u(x_1, x_2, x_3) = F(x_1 + x_2 + x_3, x_1^2 + x_2^2 + x_3^2),$$

unde $F: \mathbb{R}^2 \to \mathbb{R}$ este o funcție de clasă C^1 .

§5. Ecuații cvasi-liniare cu derivate parțiale de ordinul întâi. Fie Ω o submulțime nevidă și deschisă din \mathbb{R}^{n+1} și fie $f_i: \Omega \to \mathbb{R}$ cu $i = 1, 2, \ldots, n+1$, functii de clasă C^1 .

Definiția 3. O ecuație cu derivate parțiale de ordinul întâi cvasi-liniară este o ecuație de forma

$$\sum_{i=1}^{n} f_i(x, z(x)) \frac{\partial z}{\partial x_i}(x) = f_{n+1}(x, z(x)), \tag{7}$$

unde

$$\sum_{i=1}^{n} f_i^2(x, z) \neq 0$$

măcar pentru un $(x, z) \in \Omega$. O soluție a acestei ecuații este o funcție $z : D \to \mathbb{R}$ de clasă C^1 , cu D nevidă și deschisă din \mathbb{R}^n , astfel încât $(x, z(x)) \in \Omega$ pentru orice $x \in D$ și z satisface (7) Mulțimea tuturor soluțiilor ecuației (7) poartă numele de soluție generală.

Vom reduce rezolvarea ecuației cvasi-liniare (7) la rezolvarea unei ecuații liniare, căutând soluțiile sub forma implicită

$$u(x, z(x)) = 0.$$

În acest caz, din teorema de derivare a funcțiilor definite implicit, avem

$$\frac{\partial z}{\partial x_i}(x) = -\frac{\frac{\partial u}{\partial x_i}(x, z(x))}{\frac{\partial u}{\partial z}(x, z(x))}$$

pentru orice $i=1,2,\ldots,n$. Înlocuind $\partial z/\partial x_i$ în (7), după eliminarea numitorului obținem

$$\sum_{i=1}^{n} f_i(x,z) \frac{\partial u}{\partial x_i}(x,z) + f_{n+1}(x,z) \frac{\partial u}{\partial z}(x,z) = 0,$$
 (8)

ecuație care este de tipul (5) cu funcția necunoscută $u = u(x_1, \ldots, x_n, z)$. Din Teorema 3 deducem

Teorema 4. Fie $(\xi,\zeta) \in \Omega$ un punct nestaționar al sistemului caracteristic

$$\begin{cases} x'_{i}(t) = f_{i}(x(t), z(t)), & i = 1, 2, \dots, n \\ z'(t) = f_{n+1}(x(t), z(t)) \end{cases}$$
(9)

ataşat ecuației (8), fie Ω_0 o vecinătate deschisă a punctului (ξ, ζ) inclusă în Ω și fie $U_1, U_2, \ldots, U_n : \Omega_0 \to \mathbb{R}$ integrale prime independente în punctul (ξ, ζ) ale sistemului (9). Atunci soluția generală a ecuației (7) pe mulțimea Ω_0 este definită implicit de

$$F(U_1(x, z(x)), U_2(x, z(x)), \dots, U_n(x, z(x))) = 0,$$

unde F parcurge mulțimea funcțiilor de clasă C^1 definite pe imaginea transformării $U = (U_1, U_2, \dots, U_n) : \Omega_0 \to \mathbb{R}^n$ cu valori în \mathbb{R} .

Observație. Fiind dată ecuația cvasiliniară (7), sistemul său caracteristic (9), scris sub formă simetrică, este

$$\frac{dx_1}{f_1(x,z)} = \dots = \frac{dx_n}{f_n(x,z)} = \frac{dz}{f_{n+1}(x,z)}.$$
 (9')

Exemplu. Să se afle soluția generală a ecuației

$$x^{2}z\frac{\partial z}{\partial x} - xyz\frac{\partial z}{\partial y} = 1 + y^{2}.$$
 (10)

Rezolvare. Ataşăm sistemul caracteristic

$$\frac{dx}{x^2z} = \frac{dy}{-xyz} = \frac{dz}{1+y^2}.$$

Din prima egalitate obținem integrala primă

$$xy = c_1$$
,

care substituită în a doua egalitate conduce la o ecuație cu variabile separabile

$$\frac{dy}{-c_1 z} = \frac{dz}{1 + y^2}.$$

Integrând această ecuație și revenind în substituția $c_1 = xy$, obținem a doua integrală primă

$$y + \frac{y^3}{3} + \frac{xyz^2}{2} = c_2.$$

În concluzie, soluția generală a ecuației (10) este dată sub următoarea formă implicită

$$F(xy, y + \frac{y^3}{3} + \frac{xyz^2}{2}) = 0,$$

unde F este orice funcție de clasă C^1 definită pe un domeniu convenabil ales.